

Redegørelsen har også et meget interessant afsnit om de offentlige udgifter til bygge- og boligområdet. Når man nu igennem efterhånden mange år har lyttet til især Venstres og Fremskridtspartiets bemærkninger, har man let kunnet få det indtryk, at Boligministeriets udgifter nærmest var ved at vælte statsbudgettet, og så udgør de faktisk kun 2,5 pct., får vi oplyst. Det må da berolige nogle. Især har de nævnte partier torignet mod udgifterne til støttet boligbyggeri, og nu får vi oplyst – hvad Socialdemokratiet i øvrigt har påpeget mange gange – at disse udgifter udgør mindre end de indirekte udgifter til ejerboligsektoren i form af rentefradrag, som i redegørelsen er oplyst til at være 25 mia. kr., hvilket jeg for øvrigt tror er sat for lavt, men selv med det beløb er der efterhånden balance i tingene. Jeg er glad for, at vi, når vi skal tale boligudgifter for den enkelte, så skal tale om både boligejernes udgifter og lejernes udgifter.

Der har også især på det sidste været debat om den individuelle boligstøttes vækst, og det kan ikke benægtes, at disse udgifter er vokset, endda markant. Men jeg synes, at vi i debatten mangler den rigtige forklaring på, hvorfor de vokser, for forklaringen er der jo. Det skyldes en ændring i befolkningssammensætningen, i befolkningens økonomiske vilkår og i den lovgivning, vi herindefra har vedtaget, og som har bidraget til den vækst, vi kan se i boligstøtteudgifterne, en lovgivning, som vi for øvrigt for den mest betydningsfulde lovs vedkommende, nemlig ældreboligloven, har vedtaget i enighed eller i hvert fald i bred enighed.

Redegørelsen tegner fire bygge- og boligpolitiske profiler, som Boligministeriet i fremtiden vil skabe eller udbygge. Det drejer sig om en boligsocial profil, en erhvervsøkonomisk profil, en økologi-, kvalitets- og arkitekturprofil samt en international profil.

Vi vurderer i Socialdemokratiet disse områder som meget vigtige. Med disse indsatsområder bliver der mulighed for en indsats, der tager fat på påtrængende problemer, og der er med disse indsatsområder gode muligheder for at fremme initiativer på nye områder.

I Socialdemokratiet er vi særlig tilfredse med, at der kommer en fornyet indsats på det bolig-sociale område. Vi har boligområder og bykvarterer her i landet, hvor der er en tendens til voksende alvorlige problemer, og hvis vi ikke skal opleve en helt uacceptabel udvikling, er det nødvendigt, at der bliver sat ind med foranstaltninger, der kan vende den negative udvikling.

Derfor er det godt og rigtigt, at regeringens byudvalgs arbejde bliver videreført og forstærket, og at der nu bliver etableret et sekretariat i Boligministeriet til at følge udviklingen på dette område. De pågældende boligområder eller bykvarterer er karakteriseret ved stor arbejdsløshed i den pågældende befolkning eller sociale problemer kombineret med en stor koncentration af flygtninge og indvandrere, der ofte også har sociale problemer.

For Socialdemokratiet er det meget afgørende, at vi får vendt denne negative udvikling, vi har set, til en positiv udvikling. Det gøres ikke med et snuptag, det er et langt og sejt træk. Men vi er glade for, at man i Boligministeriet er indstillet på, at der tages fat på det område. Det er nødvendigt.

I mange år er diskussionen gået på, om der var boliger nok. Talen om mætningen på boligmarkedet har næsten været helt ulidelig at høre på. Den tale er da heldigvis forstummet, til dels fordi man har erkendt, at der faktisk er behov for de boliger, der er blevet bygget, og endda for flere. Nu er det så også lagt ud til kommunerne sammen med boligselskaberne at vurdere behovet, i hvert fald hvad angår det støttede byggeri.

Det almennyttige boligbyggeri har ofte stået for skud – her må jeg igen sige fra Venstre og især fra Fremskridtspartiet, der har redet deres ideologiske heste, når det drejer sig om hetzen mod den almennyttige sektor.

Vi har fortsat den holdning i Socialdemokratiet, at samfundet har et ansvar, når det gælder om at sikre alle en god og sund bolig, og vi har også den holdning, at det bedst løses ved at give beboerne indflydelse og medansvar, sådan som det er gældende i de 450.000 almennyttige boliger. Vi mener, det er en god måde at organisere det på, og den vil vi gerne bidrage til at vi videreudvikler.

Men det er jo ikke et spørgsmål om kvantitet alene. Kvaliteten er lige så vigtig, og erkendelsen heraf har da også været stigende de senere år. Derfor er det positivt, at der fortsat skal sættes på kvalitet både i nybyggeriet, i byfornyelsen og i udviklingen af boligmiljøer. Vi mener i Socialdemokratiet, at det er en rigtig satsning, man gør her.

Til kvalitet hører også det arkitekturmæssige og det økologiske. Vi skal både i nybyggeriet og i forbindelse med byfornyelsen styrke hensynet til kvalitet forstået i denne bredere betydning. Det drejer sig ikke alene om det grønne; det drejer sig også om det skønne. Det er faktisk begge